Romancer og Sange

MED PIANO

componerede af

Joseph Glæser

2den Serie.

№ 16.	**3 Sange for en dybere Stemme** (dyb Baryton eller Alt). 1. I Vaaren. 2. Han hvær over Bænkene hang. 3. En Ventende.	48 sk.
№ 17.	**6 Sange af Welhaven. 1–5. Foraarsdigte.** (1. Smaa Zephyrer dandse. 2. Af Haab og Liv. 3 Vaaren kommer. 4. Zephyr legede med Oreaen. 5. I Skovens Ly jeg sidder.) 6. Kilden.	72 sk.
№ 18.	**6 Sange af Kaalund, Caralis og M.R.** 1. Hjerte, glem hvad du har lidt. 2. Rastlös Higen, 3. Forbandet Kain udi Orken gik. 4. Tankens Elv. 5. I Lövspringstiden. 6. I Skjul.	60 sk.
№ 19.	**3 Sange af C. Hostrup.** 1. Lærken. 2. Reisesang 3. En Naturforskers Stamtavle.	72 sk.
№ 20.	**4 Sange for en dyb Stemme.** 1. Höstsang. 2. Löft dit Hoved. 3 Aftenhvile. 4. I Stormen.	60 sk.
№ 21.	6 Sange 1. Foraarssang. 2. Stemning. 3. Mindet. 4. Der var saa deiligt derude! 5. Hendes Øie. 6. Paa Skovveien.	1 Kr. 50 Ør.

Forlæggernes Eiendom

KJÖBENHAVN.

Paa Hornemann & Erslev's Forlag.

FORAARSSANG.

Allegretto giocoso. Joseph Glæser.

mf espress.

mf

Det er For_aar i_dag! der er Kvid_dren paa Tag! al _ le Fug _ le _ ne jub _ le der _ op _ _ pe! Nu i Sol _ straa _ le_glands træ _ der Bø _ gen sin Dands, og det lys _ _ ner, det lys_ner i Bø _ ge_nes Top _ _ pe!

Ped.

poco marc. il basso.

p

ten. col Ped.

906

mf espress.
2. Vin - ter - kul - den er glemt, nu har Vaar - so - len stemt al - le
3. Du, hvis Tan - ke er træt, du, hvis Øj - e har grædt i de
mf
2. Strenge til muntert at klin - ge, i hvert Menne - ske - bryst
3. mør - ke, de sludful - de Da - ge, kast al Sorg af dit Sind!
2. skal det to - ne med Lyst, skal det jub - - le, ja
3. lad den vaarfri - ske Vind vif - te bort, vif - - te
1.
2.
2. jub - le paa Lovsangens Vin - - - ge.
3. bort hvert et Suk, hver en Kla - - - ge.

4. Hør med Ju_bel og Sang o_ver
Mark o_ver Vang nu til Høj_tid der_u_de det rin_ger! Det er For_aarets Fest! hver Guds
poco marc. il basso.
Skab_ning er Gjæst, i hans Sol_ lys, i hans Sol_lys faa Tan_ker_ne
p
Vin_ _ger.
p

STEMNING.

Andante poco mosso.
mf
1. Jeg fø_ler stundom en sæl_som Lyst til ned i Ha_vet at
2. Men helst af Alt dog jeg dukked ind i Hendes Tan_ker og
mf dol.
1. duk_ke, at see, hvad der rø_res dybt i dets Bryst, hvor_for det maa bøl_ge og suk_ke.
2. Drømme, at see, hvad der bøl_ger i hen_des Sind, i Hjer_tets dy_be_ste Strøm_me;
1. Jeg hi_ger of_te mod Him_lens Blaa at for_ske dens dy_ _be Gaa_der, hvor_
2. Og hen_des Følel_sers ri_ge Hær, og Længslen, der o_ver dem raader, jeg
p poco mesto.
1. hen de funklen_de Stjerner gaa, hvad Længsel der o_ver dem raader.
2. læn_ges ef_ter at sku_e nær_ nu er det Alt mig kun Gaader!
p

MINDET.

Andante.
dol.
So_len er sunken og Da_gen er svunden, Al_ting er tyst,
Saa_dan er Mindet om hen_far_ne Ti_der gjemt i vort Bryst,
dol.
Ped.
end er ei Maanen af Ha_vet op_run_den, dog er det lyst;
svandt end det En_kel_te, staaer dog til_ba_ge Om_rid_set lyst;
Dun_kel i
Alt, hvad der
dæm_ren_de Skyg_ge staaer Sko_ven, guld_kan_tet straa_ler dog Top_pen for_
saa_red, i Mør_ke er hyl_let, men hvad der daa_ren_de Sjæ_len for_
o_ven, lys_nen_de rød som et Ild_hav slaaer Vo_ven ind mod den rødmende Kyst.
tryl_led, staaer i Er_in_dringens Kvæld glands forgyl_det til u_forgjængelig Lyst.
smorz
Ped ten.

DER VAR SAA DEILIGT DERUDE!

HENDES ØJE.

Andante con moto.
dol espress.
1. Dit Øj_e er en Sø, saa dyb og saa klar, der
2. Dit Øj_e er en Stjer_ne, der ly_ser paa min Vei, og
dol.
sempre dol.
1. stil_le og drømmen_de hvi_ _ler, og Him_len sig speiler i det dei_li_ge Glar, der
2. vin_ker mig op mod det Høj_ _e; jeg føl_ger den trø_stig, thi snub_le kan jeg ei, saa_
1. tindren_de og vin_ken_de smi_ ler. Dit Øj_e er en Himmel, hvor aldrig en Sky man
2. læn_ge jeg min Stjerne har for Øj_ _e. Dit Øj_e er en dun_kel, for_un_der_lig Skrift, der
1. saae selv om Lynglimt der tændtes; Dit Øj_e er en Himmel! _det føl_te jeg naar bly et
2. sæl_somt med Lys_glandsen stemmer: _ O, kunde jeg blot ty_de den straa_len_de Skrift, maa_

Blik kun af Dig der mig send _ tes.
skee den min Livs_lyk _ ke gjem _ mer.
dol.
PAA SKOVVEIEN.
Andante non troppo e amoroso.
dol.
Jeg bøi _ _ er Gre _ nen til _ si _ de, gaa
Taa _ ger i Sko _ ven sig bre _ de, der
p
dri _ stigt ad Sti _ en frem! End _ nu fo _ rend Af _ ten _
skyg _ ge om _ kring dit Hjem, giv mig din Haand, lad mig
ti _ de er svun _ det, vi naae, vi naae dit Hjem!
le _ de, ja le _ de dig hen _ ad Skov _ sti _ en frem.

vil - de du sam - men skri - - de med mig hen - ad Li - vets Vei, jeg
kun - de vi sam - men van - - dre ad Livs - vei - en Haand i Haand, for
høi - ed Sor - gen til - si - de og jev - - - - ned Vej - en for Dig! Alt
e - ne - de med hver - an - dre ved Kjær - - - lig - heds stær - ke
1.
2.
Baand!
Du ti - er, men Haanden hvi - ler saa tryg og tro - fast i
espressivo.
min, jeg skim - ter, i Mør - ket du smi - ler: „Behold den kun, den er din."
p
espress.